

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCVI. Canonizatio B. Julianæ Falconeriæ Tertii Ordinis Servorum B. Mariæ
Virginis Fundatricis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

CCVI.

Canonizatio B. Julianæ Falconeræ Tertii Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Fundatricis.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. **H**umanum Genus, quod morsu infausti pomi primus Parens perdidit, æternus Dei Filius Christus Dominus e captivitate peccati redempturus, formam Servi ex Virginali Utero accipere voluit, atque ita Virginis Filius, & ipse Virgo Virginem sibi copulavit Ecclesiam, cujus fecunditati non obest Virginitas, sicut nec fecunditas adimit Virginitatem. Casta enim, & Virgo tota Fide, quam nulla hæresis inficit macula, nullus mendax contaminat error, Cælestis Sponsi sui sequitur vestigia, lata numerosa prole filiorum, quos in exhausto, & nunquam senescenti partu quotidie sacri lavacri undis æternam parit ad vitam. Sterilis peperit plurimos, & quæ multos habebat filios infirmata est. Sed flos Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritualis, laudis, & honoris opus integrum, atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi Virgines sunt, quæ a carnali concupiscentia, & a corruptione sæculi recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverunt; quæ de Virginitate sua gloriam foris non quærentes; sed spe ad interiora raptæ carnem macerantes jejuniis, & toto desiderio ad supernam patriam anhelantes contentæ mercede divina, laudes contempe-
re terrenas; quæ vigilantes in præceptis Dominicis oleum sanctorum operum in vasis habentes; acceptis lampadibus suis obviam Cælesti Sponso i-
runt, & cum eo intraverunt ad nuptias. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ Matris gloriosa fecunditas, & licet sæculi crescat iniquitas, non desinit Ecclesiæ sancta esse in membris, & copiosa Sacrarum Virginum prole adversus Synagogas Satanae quotidie latari. Etenim non parit Virgines sacras nisi Virgo illa sacra, quæ desponsata est uni Virgo casta exhiberi Christo. Ex illa non tota Corpore, sed tota Virgine spiritu nascuntur Sanctæ Virgines, & Corpore, & Spiritu. Fremat igitur infernalis hostis, & Sanctæ Virginitatis invidia lividus contabescat; primæ parentis victor se ab infirmis puellis quotidie victum ingemiscat, & Cælestem hanc Virtutem, quam improbitas assequi nequit, per suos impietatis ministros infamet. Parit Ecclesiæ quotidie Virgines, quas nulla sæculi contagione coinquinatas offert Sponso suo, ut sequantur Agnum quocunque ierit, & quibus os obstruat obloquentium iniqua, & vituperatorum Sanctæ Virginitatis impudentiam confundat. Non deserit enim Deus Ecclesiam suam, neque cessat eam in diem, operans magnalia potentia suæ, nova Sanctorum prole fecundare, & imbecillitati humanæ nova semper parare subsidia, dum in servis suis mira proponit imitationis exempla, quorum merita, & orationes nostra vult esse suffragia. Fecit nobiscum misericordiam suam benignissimus Deus, & parvitati nostræ concedere voluit, ut Sacram Virginem Julianam Falconeriam, qui in eadem Florentina Urbe nata est, ubi primum mortalem hanc lucem aspeximus, & quam jam antea plebi suæ in gloria miraculorum manifestaverat, nos cuncto Christiano Populo Sanctarum Virginum cultu venerandam Apostolica auctoritate decerneremus. Itaque man-
us ad Cælum tollentes gratias agimus omnium honorum largitori, qui inter multiplices tribulationes, quibus ob peccata nostra assidue affli-

gimur, dedit nobis de Beate Virginis Virtutibus, ac meritis latari, & sanctam ejus conversationem, & mirabilia Divinæ Gratiæ annunciare populis, ut cujus sacras exuvias, ac religiosas Imagines pio devotionis affectu venerantur, pari religionis ardore Vita Sanctitatem imitentur. Non enim beatos esse homines censendum est, si Iustis, & Sanctis carnis propinquitatem jungantur, vel natali solo socientur; Sed si eorum doctrinæ, ac moribus obediendo, atque imitando coherescant. Nam sicut Fratribus Christi Domini, idest secundum carnem cognatis, qui non in eum crediderunt, nihil profuit illa cognatio; sic & materna propinquitus nihil Mariæ profuisset, nisi felicius Christum corde, quam carne gestasset.

§. 2. Ex Falconeria Gente perillustri Patre nomine Clarissimo, & Matre Recordata sterilibus, atque in Senectutem vergentibus nata est Juliana Florentiæ tanquam præmium paternæ pietatis, eo tempore in lucem prodicens, quo ejus Pater Florentinæ Reipublicæ consulari potestate Princeps in Beatissima Virginis ab Angelo Salutariæ honorem magnificentum Templum Deo Optimo Maximo extruendum curabat.

§. 3. Sed quoniam fastigium Nobilitatis est inter Dei filios computari, nec addere nobis quidquam ad dignitatem terrenæ originis decus, nisi contemptu suo potest, ideo Sanctorum nobilitatem, Cælestemque Patriam ab infantia inquirens Beata Juliana, splendorem terrenæ Patriæ, & originis decus respuendo auxit, contemnendo dilatavit. Nam in ipso nutricis sinu, dum fasciis involvitur, infantiles manus sponte sua in Cælum tendens, mutam adhuc per ætatem linguam in dulcissima Jesu, & Mariæ nomina dissolvit, scilicet ex abundantia cordis Sanctissima Nomina proferens, quorum amor tenero in pectore latebat; manibus autem in Cælum protensis, quasi hominibus indicaret, quo stadium mortalis hujus vitæ ingressa, cursum suum, superno spiritu gubernante, dirigeret. Hinc factum est, ut puerilia omnia illius ætatis declinans, spiritualibus dumtaxat exercitationibus studeret, quibus in secretiori parte domus Anachoretarum secessus imitata, sedulam adeo navabat operam, ut Beatus Alexius Julianæ Patruus unus ex Septem Ordinis Servorum Mariæ Fundatoribus, cujus exemplo, & doctrinis instituebatur, in teneris annis grandævam Puellæ Virtutem admirans, Genitrici solitus fuerit dicere, eam non Puellam, sed Angelum peperisse.

§. 4. Et quidem mentis puritatem, qua Angelicis Spiritibus assimilamur, in primis coluit diligentissime præcavens omnia, quæ eam ledere possent; tanta enim modestia usa est, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit: Non monilium, aut vestitum quærens ornamenta, sed morum, speculum, aliæque muliebris vanitatis instrumenta semper abhorruit, & ornamento crinium, quod alienæ voluntati obsequens adhibere cogebatur, spissis accularum aculeis infixis ingeniose caput lacerabat, ne inter mundanos ornatus, amor Vanitatis irreperet, & mentem castam, ac puram, Deoque dicatam sæcularia desideria profanarent.

§. 5. Decimum quartum ætatis annum agens, conspicuis sibi propositis nuptiis toto animo exhorruit purissima Virgo, probe sciens, quod mulier, quæ nupta est cogitat, quæ sunt Mundi, quomodo placeat Viro; quæ vero innupta, & Virgo, cogitat quæ Domini sunt, ut sit Sancta corpore, & Spiritu. Urgebatur blanditiis, & minis consanguineorum; Sed forte pectus, quod cælesti Sponsi amor occupaverat, nec Mundi illecebræ, nec hominum terrentamenta expugnare poterunt. Nam de sua infirmitate timens, in auxilium Matrem, & exemplar puritatis Deiparam

B. Juliana ex sterilibus Parentibus Florentiæ nati-
tuta.

Adhuc Infans manibus in Cælum protensis nomina Jesu, & Mariæ pronuntiavit.

Mentis puritatem diligenter custodit.

Sæculares respuit nuptias.

Virgi-

Mantellatam
habitum
e manu B.
Philippi Be-
nitii suscipit.

Virginem ferventibus precibus advocat, ac deinde terrenum conjugium desiderio nuptiarum celestium plurimis lacrymis a se deprecatur. Adfuit Famula suae Beatissima Virgo, ejusque ope, & potenti apud Deum patrocinio, in cujus manu corda hominum sunt, consanguineorum voluntatis Juliana Victrix evasit.

§. 6. Ut vero in futurum mundanarum nuptiarum spem omnem suis adimeret, propriis manibus sibi crine reciso, jampridem carnalibus circumcisis desideriis, eligens abjecta esse in domo Patris sui, Sacrarum Virginum, quas Mantellatas vocant, pauperem habitum humillime petiit, exultanter obtinuit. Anno probationis exacto stetit ad Altare Domini hostia pudoris, victimam castitatis, & tria solennia vota, quae jampridem animo conceperat, immortalis Deo nuncupavit, adstante Dei Sacerdote Beato Philippo Benitio, qui Sacrum ei velamen, quo amatoribus Mundi occultaretur, imposuit. Qui postea proxime futuri sui obitus certior divinitus factus, Florentia Pernsum, ac deinde Tudertum secedere cogitans, excellentem Julianae virtutem, & Sanctitatem compertam habens, ejus orationibus nedum Sacrarum Virginum Societatem Tertii Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, quae tum exoriebatur, sed universum Servorum ordinem commendavit, fore praedicans, ut ipsa ejusdem Tertii Ordinis Caput, & Fundatrix, leges ei praescribendo, futura esset, simulque monens ne praeter animi humilitate delatum sibi munus pertinacius recusaret.

Remanet in
domo pater-
na, ut Matri
interviat.

§. 7. Interea devotum Deo pectus, & mens celestis Sponso dicata mundana quaeque contemnens, & Sacralia cuncta fastidians cupiebat elongari fugiens & manere in solitudine, ut remotis terrenarum rerum turbis in sancta Dei contemplatione quiesceret. Sed retraxit charitas, quae non querit, quae sua sunt, & lex Domini, qua filii honorem, & cultum parentibus exhibere precipiuntur. Ideo ne Vidua Mater unicae filiae solatio destituta, merens solitaria in domo vitam transigeret, debita Parenti pietatis, & servitutis officia, quoad vixit, praestare non detrectavit. Remansit igitur in Saeculo, ut Saeculum virtutem edoceret: ibi enim adeo pie, sanctaeque vitam instituit, adeo bonis omnibus virtutum operibus mundo praeluxit, ut complures Nobiles Virgines, ac Matronas Secularibus pompis repudiatis ad Deo servendum in eodem Religioso Institutio exemplo suo provocaverit. Quin Mater ipsa sublimis virtutis, & Christianae Sanctitatis pulchritudinem in Juliana admirata, se Filiae suae in justificationibus Domini, & sequendis Semitis ejus pie erudendam, instituendamque dedit.

Virginibus
Mantellatis
Regulas scri-
bit.

§. 8. Cum autem Ancillarum Dei Societas ad eum numerum excrevisset, ut conveniens esse videretur, eis in unum Coetum adunatis aliquam vivendi formam, ac regulam praescribi, nulla aptior ad hujusmodi grave opus explendum, ipso Beato Philippo Benitio, dum viveret praemonstrante, judicata est, quam Juliana, quae jam imaginem secundi hominis, qui de Caelo est, in se portabat: Hanc enim Virginitas portat, portat integritas, Sanctitas portat, & veritas. Itaque sapientiam edocta, Sapientiam vero non hujus Saeculi, neque Principum hujus Saeculi, qui destruantur, tam prudentes, ac sapientes regulas condidit, ut hujus Apostolicae Sedis auctoritate meruerint approbari. Custos Virginitatis charitas est, locus autem hujus custodis Humilitas, ibi quippe habitat qui dixit, super humilem, & quietum, & trementem verba sua requiescere Spiritum suum. Itaque Ancilla Dei pede humilitatis ad sublimia virtutum ascendens, quanto magis in Sanctitate proficiebat, tanto magis se humiliabat in omnibus, ut coram Deo inveniret gratiam. De-functa igitur Matre, a jugo pie Servitutis libera, nudis pedibus, fune ad collum alligato, ad Sanc-

timonialium, quas ipsa instituerat, domum convolvit, ibique coram omnibus genuflexa, quae omnium erat Mater, tanquam addictissima Serva, ut in eorum consortium admitteretur, humillimis precibus efflagitavit. At vero Sacrae Virgines profundam Magistrae suae humilitatem, & sublimem virtutem admiratae, unanimi consensu ei Monasterii Regimen deculere, quod ipsa invitata, & reluctans, sed tandem Superiorum cedens iussibus, suamque submittere voluntatem accepit, tantumque oneris ob humilitatem recusatum, ex obediencia susceptum prudentia gessit, charitate administravit.

§. 9. Nam corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcor, orandi studiosior, nunquam otiosa, aut operi manuum intenta, solita quae Dei sunt, non quae Suae, quaerere, offendere neminem, juvare omnes, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem, facta est forma sui parvi gregis instruens verbo & exemplo. Etenim frequenter filias suas monere solebat: Deiparam Virginem praeter oculis semper habendam esse tanquam perfectissimum Virginitatis exemplar, in quo velut in Speculo refulget species castitatis, & forma virtutis. Hinc sumenda exempla vivendi, ubi expressa magisteria probitatis quid corrigi, quid vitari, quid tenere oportere, ostenderent: dolorose earum Matri, Dei scilicet Genitrici, ut similiores efficerentur, amandam esse potius domum laetis, quam domum convivi; spernendam esse vestium vanitatem, ut Beatae Virginis religioso habitu digniores fierent: militiam esse vitam hominis super Terram, ideo semper ad pugnam paratas esse debere; Amatorum Mundi irrisiones, & obrectamenta, quibus Foemina Deo dicata imperantur, animae lucrum aestimanda esse, ideoque Apostoli verba animo perpetuo retinenda: si hominibus placeam, Christi Servus non essem: recte ab eis factum non semper ab aliis laudatum iri; malum autem magis in Mariae Ancillis, quam in ceteris mulieribus exaggerandum fore pro certo haberent: otium ut pestem fugere, & aliquid indefinenter operari curarent; Vacuum enim, desidiosumque pectus vanis cogitationibus, & diabolicis insidiis patere: arbitrium mentis non hominem, sed Deum querendum: Mundi plausus declinandos esse: non a creaturis, sed a solo Deo in afflictionibus solatium, in recte factis laudem, ac praemium expectarent: nihil arduum, ac insolitum sine praevio, maturoque consilio aggrediendum, humanaeque prudentiae dictamen respuendum esse, ubi divinae legis praescripto adversatur: charitatem vero, quae nulli inimica, omnibus Mater est, inter Sorores ita servandam esse, ut nulla divitum, vel pauperum, nulla nobilium, aut ignobilium, nulla denique personarum discretio fieret. His, atque aliis fidelis, & prudens Dei Ancilla, quam constituerat Dominus super familiam Matris suae, assiduis virtutum documentis ad currendum in via Domini filias suas muniebat.

§. 10. Ipsa autem luce suarum virtutum omnibus praebat, & angelica quadam modestia, admirabili mansuetudine, singulari animi demissione secum ad Deum alias rapiebat. Memor verborum Christi Domini, qui fecit, & docuit dicens discipulis suis, qui major est in vobis, fiat sicut minor, & qui praeflor est, sicut ministrator; quas dignitate anteibat, honore sibi praeferebat, humillima quaque Monasterii munia obibat, infirmas omni officiorum genere forebat, aliarum voluntati obsequabatur, molestias patienter ferebat, consilia libenter auscultabat, stabilis in fide, humilis in timore, ad omnem tolerantiam fortis, ad sustinendam injuriam mitis, ad faciendam misericordiam facilis: amabat paupertatem, prosequabatur obedientiam, custodiebat Virginitatem adeo religiose, ut ad extremos usque

Sacrarum
Virginum
Monasterium
ingressa alias
verbis, & e-
xemplo edo-
cet.

Humilitate,
ceterisque
virtutibus ex-
cellet.

digitos Sorores suas manicatas incedere voluerit; ipsa vero adeo verbis, vultu, habitu, incessu modesta fuit, ut externa corporis species simulacrum esset mentis, humilitatis forma, imago integritatis.

§. 11. Iustitia nostra non cruciatibus delectatur Deus; sed contra illecebras sæculi, contra rebellantis concupiscentiæ impetus, contra minaces fremitus invisibilium inimicorum non corporis fortitudine, nec carnis est saturitate certandum: Cum hoc maxime hominis interiora corrumpat, quod exteriora delectat: & tanto fiat rationalis anima purgatio, quanto fuerit substantia carnis afflictior. Itaque hac Beata Virgo, quæ fuit una de numero prudentum ducta a Spiritu Sancto in desertum penitentiae severum hunc vite tenorem a primis adolescentiæ annis ad mortem usque constanti in proposito voluntate retinuit. Sive frigus hyemale glaceret, sive calor arderet æstivus, rudi semper, vilique panno reliquum corpus induta pedibus nudis incedebat. Vino a pueritia abstinnit, & si quando eo uti vel obedientia, vel necessitas cogeret, ita aqua diluebat, ut omnem prorsus Vini saporem adimeret: Crura, & brachia nodosis funibus, virgineos autem lumbos aculeata, ferreaque zona tam arte constrinxerat, ut ad eam e defunctæ corpore extrahendam super inductam carnem refecare necesse fuerit: Alpero cilicio vestiebat corpus suum in servitutem redigens, & quotidianas insuper addebatur flagellationes, ut pene exanimis quandoque deficere videretur: præsertim feria qualibet secunda durius carnem suam jejuniis, flagrisque affligebat, offensens se Divinæ iustitiæ pro animabus in igne purgatorio detentis hostiam placationis per merita unius mediatoris Domini nostri Jesu Christi. Feria vero quarta, & sexta in Christi passionis memoriam ab omni semper abstinnit cibo, cœlesti Eucharistiæ pane dumtaxat refecta, singulis autem sabbatis in honorem Beatæ Mariæ Virginis, quam ejus sectando virtutes impenso coluit, modico tantum panis frusto, & frigidæ aquæ potu corpus sustentabat; reliquis autem diebus, vilissimis cibis usa est, & quibus non famem satiaret, sed mortem repelleret.

In divinarum rerum contemplatione noctes pene integras impendit.

§. 12. Discipula autem Divini Magistri qui manens in Terris, non habebat, ubi caput reclinaret, super nuda humo, & ubi aliquantulum agro corpori indulgendum esset, rudi super flore somnum brevissimum capiebat, reliquum vero noctis in divinarum rerum contemplatione, præcipue vero in Christi, ejusque Sanctissimæ Matris doloribus meditandis impendebat, quos tam ardenti perferendi desiderio incensa fuit, ut ab eadem Dei Matre pœnarum, quas in unigeniti filii morte passa fuit, participes fieri jugiter efflagitaret, cupiens se passionum Sociam esse, ut esset & consolationis; Nec abnoit votis Ancillæ suæ Reginæ Martyrum, tantumque dolorum, tamque acrem sensum ei a Filio imperavit, ut veluti cruci affixa quandoque pene mori videretur, atque in ejus castissimo pectore, & pœnarum acerbitate, & amoris divina dulcedine alternante dicere sæpe consuevisse traditur. Nemo de corde meo rapiat amorem meum crucifixum.

Frustra diabolis insidiis impetitur.

§. 13. Spiritualibus igitur abstinentiæ, & penitentiae armis munita, quibus vitorum omnium incentiva exciderat, ingressa est generosa Virgo ad pugnam, contra infernales nequitias, contra antiquum Serpentem irreconciliabilem humani generis inimicum: siquidem invisibilis Hostis filiorum Adam, qui stimulante invidia livore primo homini gratiam datæ immortalitatis eripuit, non destitit, & occultis insidiis, & aperto bello Sanctissimam Virginem per plures annos impetere, ut a Sancto Virginitatis, & Religionis proposito averteret, & eadem ruina, qua ipse perditus est, involveret. Modo enim impurissimis suggestionibus purissimam Sanctæ Virginis mentem pollueret,

modo terribilibus spectris fortissimum animum terrere tentavit, modo crudelissimis ictibus effratam rabiem, ac furorem suum in eam effudit. Quadam die cum castissimum pectus totis infernalis nequitiae viribus expugnare aggressus esset, & vehementissimo ejus incurfu virginea mens turbaretur, & jam humana nutaret infirmitas, subito Dei offensæ horrore correptam, & impetu Divini amoris actam ex imo pectore ferunt exclamasse: Exple, Domine, exple sitim crudelis hostis, meque in Infernum dejice, æternum cruciabor quidem, sed te non offendam.

§. 14. Nihil igitur veteres profuere artes, nihil profuit infernalis astutia, sed irriter ceciderunt Diabolici conatus, & virgineum pectus Divina gratia armatum infernalium tela ferire non potuerunt: ut enim potentis inimici tutius superaret insidias, & frementis hostis facilius repelleret impetus, Deo per Orationem, quam ad decem usque, sæpe ad viginti, nonnunquam ad viginti quatuor horarum spatium protraherebat, frequentissime uniri studebat. Ex intima autem cum Deo unione factum est, ut tam immenso Divini amoris flagrare incendio, ut extremo in Dei offensam exardescens odio ad solum peccati nomen tota contremisceret; quin imo quadam die sceleris cujusdam narratione audita tanto percussa dolore est, ut prope exanimis corruerit.

§. 15. Flagranti autem charitate, qua Deum amabat, complectebatur & proximos, quos a Divinis offensis avertere sedula cura, sollicitaque industria, omnique animi conatu satagebat. Itaque ex aliorum peccatis maximo animi concepto dolore, aliena crimina severis in se animadversionibus, copiosisque lacrymis ulciscatur. Et quoniam compertum habebat ex publicis dissidiis intestina odia nasci, atque inde multa gigni scelera, & peccata, civiles discordias hortationibus, & consiliis compescuit, & dissidentes ad pacem, & amicitiam revocavit. Præterea Matronarum luxum, & vanitatem coercuit, multos ad penitentiam adduxit, plurimos virtute firmavit, omnes verbis edificavit, & exemplo. Pauperes, & Infirmos summa miseratione, & charitate a teneris annis complexa est. Nam adhuc adolescentula nudos cooperire, & famelicos pascere, propriis vestibus exutis, & pretiosioribus e mensa dapibus detractis consuevit, jam tunc in parvo præmeditans cuncta contemneret, & sua simul universa largiri. Nam postea sui juris facta paternam, maternamque hereditatem ad pauperum, & Servorum Mariæ inopiam sublevandam impendit. Insuper opulentas feminas ad proprias in egentium alimoniam opes distribuendas suasionibus, & exemplo perduxit.

§. 16. Publica Nosocomia, dum in ædibus maternis habitabat, frequentans, & ægotantium inserviens necessitatibus, eos verbis animabat ad patientiam, doctrinis instruebat ad pietatem. Quare ut benignissimus Deus eximiam Servæ suæ virtutem in oculis hominum illustriorem redderet, ægrotos ad ejus manuum contactum sæpe pristinae sanitati restituit; aliis etiam gratiæ donis eam insignivit: inter cetera ut eos, qui Virginitatem colerent, ex mira odoris fragrantia cognosceret.

§. 17. In orationibus autem tanta cœlestis dulcedinis suavitate animus ejus perfundebatur, ut in frequentes extases corpore e solo in altum sublato raperetur. At vero illud omnium animos in admirationem sui, atque amorem trahebat, quod inter tam insignia Divinæ Gratiæ dona, & admirantium ejus virtutum laudes, eandem semper modestiam, mansuetudinem & humilitatem servavit, ut quanto altius virtutum incremento eveheretur, tanto demissius humilitatis profunditate descenderet.

§. 18. Demum continuatis jejuniis, diuturnisque carnis macerationibus, tum etiam ob sen-

Infernalis hostis conatus assidue oratione superat.

Alios a vitiiis, & peccatis avocare studet.

Non solum proximorum animis, sed etiam corporibus sanandis operam præbet.

Cœlestibus fruens deliciis eandem animi modestiam servat.

Ad extremum vitæ reducta relictæ Eucharistiæ desiderat.

Item

lem ætatem, quippe septuagenaria major, debilitati stomachi morbo graviter affecta, eumque in dies ingravescentem hilari semper vultu, constantique animo perferens, ad ultimum spiritum redacta est. Cum autem extremæ unctionis & Poenitentia Sacramentis receptis, sacram Eucharistiam ob indignantis stomachi vitium sibi denegari intellexit, maximum in modum doluit sacra Dei Ancilla in extremo illo agone Communione Corporis, & Sanguinis Christi destituta procedere ad pugnam, & Sanctissimo Viatico minime refecta ex hac mortali vita proficisci, & denique in ultimo vite momento a dilectissimo Sponso suo quodammodo separari, & ab evangelici Patrisfamilias cœna, & a regalibus nuptiis nulla sua culpa, sed sola vi morbi excludi, graviter ingemuit.

Cœlestis panis supra ejus pectus positus miro modo interiora penetrans ex adstantium oculis disparuit, & paulo post B. Virgo migravit in Cœlum.

§. 19. Ut vero amantissimi cordis sui angustias lenimentum aliquod adhiberet, Fratrem ejusdem Ordinis Servorum B. Mariæ Confessarium suum rogavit, ut sacra Pixide ad se delata aspectu saltem Augustissimi Sacramenti dolorem animi sui solaretur. Obsequente ejus voluntati Sacerdote, statim ac Eucharisticus panis illo deferente apparuit, Juliana corporeis quidem viribus destituta, sed ferventis charitatis robore sustentata, se in formam Crucis super terram Dominum suum adoratura prostravit, ejusque facies antea squallore morbi, & macie deformata, Angelico quodam decore honestata eluxit. Sed præsentia Sanctissimi Corporis Christi immensæ charitatis exaggerato potius, quam restincto ardore, orat, ut sibi liceat Divinissimum Sacramentum deosculari, renuente autem Sacerdote, supplex iterum efflagit, ut supra pectus suum candido expanso velo sacra Hostia ponatur. Voti compos effecta est, sed Panis ille Cœlestis, ubi Virgineum attigit pectus, statim, ut credibile est, interiora Sponsæ suæ pectoris arcana penetrans, ex adstantium oculis disparuit; illa vero eodem temporis momento Cœlestem Sponsum dulciter compellans, ac dicens, dulcis mi Jesu, inter castissimos Divini Sponsi complexus felicem animam Deo reddidit decimo tertio Kalendas Julias anno Christi millesimo trecentesimo quadagesimo primo.

Circa finistrum pectoris latus forma hostiæ carni impressa reperitur.

§. 20. Dum vero sacra Virginis corpus a suis Sororibus, ut fieri solet, curabatur, inventa est circa finistrum pectoris latus hostiæ forma carni veluti sigillo impressa, quæ Christi Crucifixi Imaginem referebat. Ita Divina operante Omnipotentia, ut imago Christi Crucifixi quem vivens mente, & corde semper gestaverat, defunctæ in corpore a mortalium oculis conspiceretur, veluti signaculum Divini amoris dilectam hortantis, & dicentis, pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Vulgato ejus mortis nuncio magnus fit Populi concursus, & multi ad ejus feretri, seu vestis contactum sanantur.

§. 21. Ubi autem felix, beataque Julianæ mors audita est, fama ejus Sanctitatis, & novo, atque inaudito Sacrosanctæ Hostiæ miraculo excitata, tota ferme Florentina Civitas per plures dies ad Virginis Mariæ Annunciatae Basilicam confluit, Sacrum Virginis corpus Spiritus Sancti Templum veneratur. Ut vero benignissimus Deus Ancillam suam, quam cœlesti, & immarcescibili gloria donaverat, gloriosam quoque in terris efficeret, ad solum illius feretri, aut vestis contactum infirmos plurimos a variis morborum generibus mirabiliter liberavit. Quamobrem ad ejusdem obitus die usque in præsens, & miraculis illustris, & Beatæ, Sanctæque nomine nuncupata, Populis ad ejus sacras colendas exuvias undique confluentibus in cultu nunquam intermisso habita est. Nec solum in Etruria, sed in multis etiam Orbis Christiani Provinciis Ancilla Dei summa jamdiu veneratione colitur, ubi quoque plura Sacrarum Virginum Monasteria Julianam veluti Matrem suam, ac Tertii Ordinis Servorum

Mariæ Institutricem venerantur, ejusque regulam a fe. re. Innocentio Papa VIII., & Martino Papa V. Prædecessoribus nostris anno millesimo quadringentesimo vicesimo quarto, decimo septimo Kalen. Aprilis approbatam proficuntur: Quin etiam fe. re. Paulus V. Prædecessor noster in suis literis in forma Brevis datis quarto idus Maii anno millesimo sexcentesimo octavo ad claræ memoriæ Julianam Gonzagam Archiducem Austriæ præfati Ordinis Professam, & in Germania Restauratricem, Beatæ, atque ejusdem Instituti Patronæ titulo, Julianam condecoravit.

Acta Canonizationis.

§. 22. Fama vero illius Sanctitatis, ac Miraculorum in dies percrebescente, anno sexcentesimo sexagesimo septimo supra millesimum a piæ memoriæ Clemente IX. signata fuit commissio introductionis causæ Canonizationis ad effectum etiam recognoscendi, ut cautius in rem gravi procederetur, ejus virtutes, & miracula. Ac deinde anno millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio super ejusdem cultum immemorabili, & casu excepto processu Florentiæ fabricato, Judicis delegati sententia pro cultu immemorabili, & casu excepto, emanavit, quæ ad relationem bonæ memoriæ Decii S. R. E. Diaconi Cardinalis Azolini nuncupati habitam diebus nona, & vicesima sexta mensis Julii anno sexcentesimo septuagesimo octavo supra millesimum a Sede Apostolica confirmata fuit. Felicis autem record. Innocentius XII. diebus decima mensis Januarii, & decima septima Octobris anni millesimi sexcentissimi nonagesimi tertii universo Ordini Servorum Beatæ Mariæ Virginis, & Florentinæ Civitati facultatem indulgit de illa celebrandi Missam, & Officium de communi Virginum sub ritu semiduplici, quam deinde anno supra millesimum septingentesimo decimo octavo, die decima mensis Septembris ad ritum duplicem elevavit piæ recordationis Clemens XI. Prædecessor noster, eo quod Beatam Julianam Tertii Servorum Ordinis Fundatricem fuisse compertum habuit.

§. 23. Anno denique millesimo septingentesimo vicesimo octavo, die vicesima mensis Martii a fe. re. Benedicto XIII. Prædecessore nostro approbatæ fuerunt Lectiones propriæ ejusdem Officii cum Hymno, & Oratione, dieque septima mensis Augusti ejusdem anni B. Julianæ Nomen cum elogio inscriptum est in Martyrologio Romano. Interea temporis causa ejusdem Canonizationis in Sacra Rituum Congregatione mature discussa anno millesimo septingentesimo vicesimo quinto, die quinta mensis Februarii ab eodem Pontifice decretum fuit ita constare de Virtutibus ejus Theologalibus, & Cardinalibus, ut recte pergi possit ad discussionem miraculorum. Quibus subinde in eadem Sacra Congregatione, ut moris est, ad examen vocatis, denique die octava mensis Septembris Nativitati Beatæ Mariæ Virginis sacra anno millesimo septingentesimo vicesimo nono idem sanctæ mem. Benedictus XIII. ex novem propositis miraculis quatuor sequentia solemnî decreto probavit, videlicet. Primum instantaneæ sanationis Sororis felicitis Fortunatæ de Sardis Monialis Professæ in Monasterio Sancti Benedicti Civitatis Pisarum ab affectionibus Istericis, convulsionibus atrocissimis, & febris per quindecim annos continua in tertio genere. Secundum odoris suavissimi promanantis a reliquiâ B. Julianæ, consistente in una ex ejus costis in secundo genere. Tertium instantaneæ Sanationis Patris F. Horatii Riminaldi ordinis Servorum B. M. V. ab Apoplexia, seu Paralyti, & attractione nervorum. Et quartum instantaneæ emissionis fetus in utero Mariæ Magdalene Cirtadelli a pluribus diebus jam mortui; iisque in tertio genere.

§. 24. Proposito demum in alia Generali Sacrorum Rituum Congregatione coram supralaudato Pontifice die quarta mensis Octobris anni

millesi-

millesimi septingentesimi vicesimi noni a Venerabili Fratre nostro Ludovico Episcopo Albanense Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Pico de Mirandula nuncupato subrogato in locum bonæ memoriæ Josephi Renati Presbyteri Cardinalis, dum viveret, tituli S. Laurentii in Lucina Imperiali nuncupati Pontentis, seu Relatoris altero dubio, quod in hac causâ supererat, nimirum: An stante approbatione prædictorum quatuor miraculorum tuto quodcumque procedi possit ad solemnem Beatæ Julianæ Canonizationem, omnibusque tam Consultoribus, quam S. R. E. Cardinalibus affirmative respondentibus, idem Pontifex Prædecessor noster post imploratam de more Sancti Spiritus assistentiam, die quinta ejusdem mensis, & anni decretum de ejusdem Beatæ Canonizatione suo tempore, & loco peragenda pronuntiavit. Cum vero idem Benedictus XIII. humanæ peregrinationis viam complevisset, Nosque nullis nostris meritis, sed sola divinæ gratiæ dignatione ad Ecclesiæ gubernacula vocati essemus ad augmentum Divini honoris, & Sanctæ Ecclesiæ utilitatem pertinere arbitratî sumus, ut quod præfatus Prædecessor noster faciendum sibi proposuerat, ad effectum, & complementum perduceremus. Nam plurimum etiam ad præsentium temporum calamitatem levandam interesse existimavimus, si Christifidelium devotio erga Sanctos, & Electos Dei, qui pro Nobis in tantis necessitatibus intercederent, augeretur.

§. 25. Mandavimus itaque, ut omnibus, quæ in causâ acta fuerant, diligenter inspectis, & recognitis relatio eorum Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio fieret. Itaque die sexta Maii præsentis anni in Consistorio nostro Secreto dilectus filius noster Antonius Felix tituli Sanctæ Prædix Presbyter Cardinalis Zondadari nuncupatus totius processus summam, ac suam, aliorumque Cardinalium Sacris ritibus præpositorum sententiam, necnon vitæ sanctitatem, & miracula Beatæ Julianæ accurate, & luculenter exposuit: quibus auditis reliqui omnes Cardinales, qui aderant, ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronuntiaverunt. Cumigitur in publico Consistorio proxime a Nobis convocato dilectus filius Nicolaus Maria Sacripantes Consistorialis Aulæ nostræ Advocatus pro ejus Canonizatione eleganter perorasset, ac nomine diversorum Catholicorum Regum, & Principum, & præsertim universi Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, & ipsius Familiæ Falconeriarum, ut ad eam procedere dignemur, humiliter supplicasset: Nos de re tanta Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales, & Episcopos in Curia præsentibus consulturos esse respondimus, atque interim Cardinales, atque Episcopos, qui aderant, in visceribus Christi hortati sumus, ut orationibus instantes, in jejuniis, & elemosynis animos suos coram Deo nobiscum humiliter precibus a Deo Patre luminum exposcerent, ut ex alto super Nos lucem, & veritatem suam emitteret, quæ Nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoscendum, & perficiendum deduceret.

§. 26. Itaque in semipublico Consistorio, quod deinceps congregatum est, advocatis non modo Cardinalibus, sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Curia nostra existentibus, intervenientibus etiam nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, Protonotariis ex numero Participantium nuncupatis, ac Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus, cum a Nobis de eximia Sanctitatis Ancillæ Dei, ac Miraculorum celebritate, quæ necessaria videbantur, commemorata fuissent, omnes concorditer, ac uno ore benedictentes, Deum amicos suos honorificantem in Terris, & coronantem in Cælis B. Julianam in Sanctarum

Virginum numerum adscribendam esse censuerunt. Quorum omnium audito consensu intimo cordis affectu exultavimus in Domino, gratias agentes Deo, & filio ejus Domino Nostro Jesu Christo, quod Ecclesiæ suam non dereliqueret, sed gloria Sanctarum Suorum illustrare, & patrocinio munire dignaretur. Canonizationis itaque indiximus diem, eisdemque Fratres, ac filios nostros monuimus, ut in orationibus, & elemosynis perseverantes a Divina benignitate impetrarent, ut in tanto opere exequendo Splendor Domini Dei nostri esset super Nos, qui opus manuum nostrarum ad perficiendam ejus voluntatem dirigeret.

§. 27. Demum rite omnibus absolutis quæ ex Sacris Constitutionibus, Romanæque Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodie, quæ fuit dies Dominica Sanctissimæ Trinitatis in Sacrosanciam Lateranensem Basilicam decenter ornatam cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curie Prælatibus, Officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis decreto petitionibus a dilecto filio nostro Nereo S. R. E. Diacono Cardinali Corsino nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre Nepote, per dilectum filium Thomam Antamorum Consistorialis Aulæ nostræ Advocatum, & decantatis Sacris precibus, & Litanis, ac Spiritus Sancti gratia humiliter implorata. Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, Autoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, matura deliberatione præhabita, & divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, & consensu, B. Julianam Falconeriam Sanctam esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctarum Catalogo adscripsimus, prout tenore præsentium similiter decernimus, definimus, & adscribimus, illamque universos Christifideles tanquam vere Sanctam honorare, & venerari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universali Ecclesia, in ejus honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus Sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari possint, & singulis annis die decima nona mensis Junii, quæ ad cælestem gloriam vocata est, inter Sanctas Virgines non Martyres pia devotione recolere debeat eademque autoritate omnibus Christifidelibus vere penitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem festo die ad Sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quædragmas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis penitentis, misericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus in forma Ecclesiæ consuetæ.

§. 28. His præactis Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno *Te Deum* solemniter decantato, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenaria omnium peccatorum suorum indulgentia, & remissione concessa, propter corporales nostras infirmitates, affectamque valetudinem, senilemque ætatem, ab eadem Lateranensi Ecclesia recessimus, remanentibus in ea Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis, & universo Clero, & Populo, quibus præsentibus, a Venerabili Fratre nostro Thoma Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Episcopo Prænestino, Russo nuncupato, tanquam Cardinali, in ordine, antiquiori, in ara maxima præfata Basilicæ, ex

Supplicanti-
bus pluribus
Catholicis
Regibus, ac
Principibus,
& universo
Ordine Ser-
vorum B. Ma-
riæ Virginis,
& ipsa Fami-
liæ Falconeria
in Sanctarum
Virginum num-
erum ad-
scribitur.

indulto, & de licentia nostra, solemniter Missa, cum Sanctæ ejusdem Virginis non Martyris commemoratione celebrata est. Decet autem, ut pro tam insigni beneficio cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus Deum, cui omnis honor, & gloria, & potestas in sæcula assidue precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem Electæ suæ non secundum peccata nostra faciat nobis, sed insitam bonitatem suam respiciens, & indignationem suam avertens a culpis nostris, ostendat nobis lucem misericordiarum suarum, & immitat timorem suum super Gentes, quæ non cognoverunt eum, eum ut cognoscant quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

§. 29. Ceterum quia difficile foret, præsentibus nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, & ostensæ.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 16.
Junii 1737.
An. VII.

Datum Romæ apud S. Jo. in Laterano Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo septimo, sextodecimo Kal. Julii, Pont. nostri anno VII.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Ostien. Card. Barberinus.
† Ego Petrus Episcopus Portuen. Card. Ottobonus.
† Ego Episcopus Sabinen. Card. S. Clementis S.R.E. Camerarius.
† Ego Ludovicus Episcopus Albanen. Card. Picus.
† Ego Petrus Episcopus Tusculanus Cardinalis Corradinus.

†
†
†
†
†
†
†
†
†

† Ego Georgius Tit. S. Prædix Presbyter Card. Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Mariæ in Transiberim Card. Belluga.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Card. Cienfuegos.

† Ego J. B. Tit. S. Matthæi in Merulana Card. de Alteriis.

† Ego Vincentius Tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Petra Major Penitentiarius.

†

†

† Ego Nicolaus Maria Tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Lercari.

†

† Ego Franciscus Antonius Tit. S. Sixti Presb. Card. Finus.

†

†

† Ego Fr. Vincentius Ludovicus Tit. Sancti Pancratii Presb. Card. Gotti Ordinis Prædicatorum.

† Ego D. Leander Tit. S. Callisti Presbyter Card. de Porzia.

† Ego P. Aloysius Carafa Card. Tit. S. Priscæ.

†

† Ego Franciscus Burgbesius Card. Tit. Sancti Silvestri in Capite.

†

†

† Ego Vincentius Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Bichius.

† Ego Joseph Tit. S. Thomæ in Parione Presb. Card. Firrao.

† Ego Ant. Tit. S. Stephani in Monte Celio Presb. Card. Gemili.

† Ego Fr. Jo. Ant. Card. Guadagni Tit. SS. Sylvestri, & Martini ad Montes.

† Ego T. Card. de Acquaviva Tit. S. Cecilie.

† Ego Dominicus SS. Quirici, & Juliane Presb. Card. Riviera.

† Ego Marcellus Tit. S. Mariæ in Ara Celi Presb. Card. Passari.

†

† Ego Fr. P. M. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Card. Pieri.

†

† Ego Laurentius Prior Diaconorum S. R. E. Card. de Alteriis.

† Ego Carolus S. Agathæ in Suburra Card. Columna.

† Ego Fabius SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Oliverius.

†

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin. Diac. Card. Albanus.

† Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Judice.

† Ego Nerius S. Eustachii Diaconus Card. Corsini.

† Ego B. SS. Cosmæ & Damiani Diaconus Card. Ruspolus.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

Loco ✕ Plumbi.

Antonius Card. Pro-Datarius.
Pro Domino Card. Oliverio
Cajetanus Amatus.
VISA DE CURIA
N. Antonellus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CCVII.

Beatificatio Servi Dei Josephi a Leonissa Sacerdotis expresse professi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastorum Princeps Jesus Christus, cujus vices in terris plane immerentes gerimus, quemadmodum nova semper in Ecclesia sua instaurat exempla virtutum, & de terra nostra novos sibi fulcit, & erigit servos, ut collocet eos cum Principibus populi sui, & solum gloriæ teneant in Cælis, ac tanquam Stellæ fulgentes in perpetuas æternitates, illuminent his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis: ita nos debitum Sacrosancti Apostolatus nostri officium ducimus, & Catholicæ Religionis magis adaugendæ, & Christifidelibus ad pietatem amplius excitandis in hac temporum conditione valde opportunum, ut benignitatem Dei nostri, & memoriam Sanctitatis ejus in virtutibus, ac meritis servorum suorum extollescentes, ac prædicantes, eorum præsertim debitæ venerationis cultum promovere satagemus, qui postquam lubricum inter blandientis mundi illicebas pueritiæ iter mira cum morum innocentia confecerunt, arduum perfectionis curriculum sub severioris disciplina instituto incurrentes, non solum dignos in pietatis, & doctrinarum palestra progressus fecerunt; verum etiam verbo, & exemplo facem ceteris præferentes, adeo incredibili divinæ gloriæ & animarum salutis procurandæ zelo exarserunt, ut omnes Christo sacrificandi causâ, labores, ludibria, verbera, cruciatus, ac mortem ipsam christiana fortitudine contemnentes, tandem evolarunt ad coronam legitime certantibus repositam in Cælis a bonorum omnium largitore Deo, qui Servorum suorum agones, ac labores laudabiliter pro sui nominis gloria completos, signis etiam, & miraculis illustrare dignatus est.

S. Rituum
Congregatio
declarat Ven.
S. D. Josephum a Leonissa Beatum
dici posse.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpenis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolica Sedis licentia confectis super vitæ Sanctitate, & virtutibus tam Theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus Servum Dei Josephum a Leonissa Presbyterum expresse professum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam Hominibus ipsius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserbat; eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultiarum suffragiis, uno Spiritu, unaque voce censuerit, posse quandocumque nobis videretur prædictum Servum Dei Beatum declarari cum consuetis Indultis.

Eundem coli
posse declarat
Clemens.

Bullarii Romani Contin. Pars IX.

nonnullorum venerabilium fratrum Antistitem, Catholicorum Principum, & Universitatum, nec non totius memorati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, & nominatim Gregorii a Roma ejusdem Ordinis Sacerdotis expresse professi, hujusque causæ Postulatoris supplicantibus nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ Congregationis consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei Josephus a Leonissa imposterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo quot annis die festis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Breviarium, & Missalis Romani.

§. 3. Porro recitationem Officii & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in universo Ordine Minorum Sancti Francisci Capuccinorum utriusque sexus, in loco Leonissa Diocesis Spoletanæ, in quo natus est, & ubi Venerabile ipsius corpus requiescit, atque in Terra Amatricis Reatinæ Diocesis, unde ad Cælos evolavit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sacularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus festum perageretur, confluentibus.

§. 4. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eadem literæ illuc pervenerint inchoando in Ecclesiis Ordinibus, loci, ac Terræ præfatorum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in Ecclesia Lateranensi de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem 22. currentis mensis Junii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1737. Pont. Nostri Anno Septimo.

Officium
ejus recitari
nonnullis in
locis permit-
tit.

Primoque
anno a datis
hisce literis
solemnia ejus
Beatificatio-
nis peragi.

Derogat ob-
stantibus.

Transumptis
juberet credi.

Dat. die 19.
Junii 1737.
An. VII.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum super divisione, & nova assignatione Conventuum cum impositione perpetui silentii.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolicæ procuratoris ministerium, quod Pastorum Princeps Jesus Christus per ineffabilem clementiæ suæ abundantiam imbecillitati Nostræ imponere dignatus est, a Nobis exigit, ut ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis etiam a Nobis concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christifidelium sub suavi

CCVIII.

Procemium.